

Tuần Báo Vô Vi

26 tháng 2 năm 2023

Số 644

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Sống an để làm gì?
- 2) Tại sao làm người cảm thấy cô đơn?
- 3) Đoạn ngắn hữu ích hay đoạn dài hữu ích?
- 4) Mưu lợi cho chính mình có hữu ích gì không?
- 5) Việc gì cần thiết?
- 6) Làm việc gì cần thiết ?
- 7) Đường nào là đường ngắn ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Toronto, 04-06-2005 1:00AM Hỏi: <i>Sống an để làm gì?</i> Đáp: Thừa sống an để phục vụ nhơn sanh. Kệ: Phục vụ thì mới biết mình khỏe Sống yên thân không còn bệnh hoạn Khai triển chính mình phục vụ tha Bình tâm học hỏi tạo chữ hòa.	2) Toronto, 05-06-2005 12:03AM Hỏi: <i>Tại sao làm người cảm thấy cô đơn?</i> Đáp: Thừa tại thiếu tu không biết giá trị của Trời và Đất đã tận độ. Kệ: Thiếu tu không biết giá trị Trời Đất Khó giả khó mình trong sự thật Học hỏi không thành mình được đất Thực hành chơn pháp nguyện góp phần.
3) Toronto, 06-06-2005 1:25AM Hỏi: <i>Đoạn ngắn hữu ích hay đoạn dài hữu ích?</i> Đáp: Thừa ngắn dài đều hữu ích tùy chuyện. Kệ: Đường đi ngắn dài đều phải tiến Thành tâm tu luyện tự tâm hiền Quy nguyên giềng mối sống an yên Chuyển hóa thâm sâu quý tâm hiền.	4) Toronto, 07-06-2005 1:50AM Hỏi: <i>Mưu lợi cho chính mình có hữu ích gì không?</i> Đáp: Thừa mưu lợi cho chính mình có hữu ích nhưng lâu ngày sanh ra tập quán tham lam. Kệ: Mưu lợi cá nhân lâu sanh tham Tự tâm tự tiến tránh tham lam Buồn bức hại mình sanh tật xấu Khó tầm chơn thức giải tâm sầu.
5) Toronto, 08-06-2005 2:40 PM Hỏi: <i>Việc gì cần thiết?</i> Đáp: Thừa việc cứu người là cần thiết. Kệ: Xây dựng phần hồn là cần thiết Tiến hóa vô cùng tự vượt xuyên Giải quyết chính mình trăm việc tốt Bình tâm tiến hóa tự sanh tồn.	6) Montréal, 09-06-2005 2:00 PM Hỏi: <i>Làm việc gì cần thiết ?</i> Đáp: Thừa xây dựng cho chung rất cần thiết. Kệ : Thực hành cải tiến tâm lẫn thân Sáng suốt minh tâm tự tiến lần Tự giải tự hành quy một mối Quyết tâm tu sửa tiến từ hồi.
7) Montréal, 10-06-2005 12:20AM Hỏi: <i>Đường nào là đường ngắn ?</i> Đáp: Thừa đường tạm là đường ngắn. Kệ : Ngắn dài là đường tính toán động Sửa tiến mình tâm tự tiến hành Đại nguyện không thành tâm động loạn Hành thông tự giải pháp phân hành.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 25 (tiếp theo)

...
“*Có chánh có phó có nguồn gốc căn*”: Có chánh có phó, có hồn có vía, có nguồn gốc căn. Các bạn có ở đây, thì các bạn phải có từ ở nơi nào, vì tánh bất phục của bạn là vô cùng tận. Khi các bạn hiểu được hiện tại thì các bạn có thể xét được quá trình rất rõ rệt. Vì thuộc về loại vô cùng tận và tiến về chỗ nào mới kêu bằng vô cùng tận là vô sanh vô tử, đời đời bất diệt. Tất cả Phật, Tiên, Thần, Thánh cũng phải trở về cảnh đời đời bất diệt vô tận đó, thì vô sanh vô diệt. Không ai sanh ra, rốt cuộc quy về không động minh định, là chúng ta thấy ở trong cảnh vô sanh vô diệt. Còn sanh còn diệt thì còn động loạn, vô sanh vô diệt thì không động loạn.

Cho nên, Thượng Đế sanh một lúc và tử một lúc. Sanh tử đi đôi là thuộc về vô sanh vô diệt Người đời thắc mắc tưởng lầm rằng Thượng Đế có ai sanh ra. Trong sự thắc mắc sai lầm mà trong trí phạm eo hẹp muốn chứa luôn cả lý lịch của Thượng Đế, làm sao chứa được? Sự vô cùng tận của chính bạn là sự vô cùng tận của Thượng Đế, mà khi bạn thoát được cái cơ tình thế gian, thất tình lục dục này rồi các bạn mới thấy rõ sanh tử một lượt, mà tử sanh cũng một lượt. Lúc đó mới kêu bằng vô cùng tận. Tâm linh nào cũng được trở về đó để dự.

Chúng ta hiểu rồi, vững tâm đi lên, giữ một lẽ lối sáng suốt. Chúng ta thuộc về loại vô cùng tận, các bạn thấy rõ ở thế gian này có ai phục ai đâu. Người nào cũng có khả năng tiến hóa của chính mình và khi thức giác rồi chẳng cần ý lại nơi ai. Mình chỉ sửa để tiến là chánh pháp mà thôi, nếu không chịu sửa không bao giờ tiến, thì đâu còn chánh pháp nữa. Ý lại ông Phật, ý lại Thượng Đế thì làm sao tiến được. Tại sao bây giờ các bạn niệm danh Cha, đang tìm kiếm Thượng Đế trong bạn? Chủ trương đó là chủ trương vô cùng tận để các bạn về với các bạn, thì các bạn thấy cảnh sống hạnh phúc đời đời. An nhiên thực hành mọi việc, sống trong lẽ sống sáng suốt thương yêu, không bị ngăn cách bởi một ý chí yếu hèn của chính mình, mà vươn lên trong sự sáng suốt sẵn có của chính mình, mới là đứng đắn tu

hành và không bao giờ bị kẹt, sẽ đem lại sự công bằng rõ rệt hơn.

Nếu biết rõ chúng ta ở thế gian đang dự lớp học cũng như một kép hát làm tuồng. Có chánh có phó có nguồn gốc căn, mà chúng ta không chịu tiến tới để hiểu sâu hơn. Muốn hiểu sâu hơn thì phải giải, tu là giải tất cả những cái nghiệp động loạn, chúng ta mới trở về nguồn gốc căn cội của chúng ta. Nếu mà không thì ...

“*Tạo ra nặng trước khó khăn*”: Tạo sự nặng trước khó khăn mà thôi. Bây giờ các bạn chưa tu, các bạn nói tôi thông minh, tôi muốn hiểu Thượng Đế, tôi muốn biết việc này, việc kia, rồi tôi mới tu. Dòm lại bản thân và trí tuệ của các bạn bị giới hạn rồi, bởi vì các bạn tưởng Thượng Đế cũng eo hẹp như các bạn. Càng tưởng sự đó là sự eo hẹp và càng cố gắng cao ngạo mạn khinh khi Đấng Toàn Năng, thì các bạn tạo ra nặng trước, khó khăn cho chính bạn.

“*Cần nhẫn đủ thứ ở ăn bất hòa*”: Lúc đó các bạn thấy không bao giờ yên ổn trong nội tâm. Có tiền, có bạc, có địa vị, có sự sống hiện tại, có những gì các bạn muốn. Ở thế gian lớn lên muốn có chồng, có vợ là quý lắm rồi. Có chồng, có vợ là có gặp những sự bất hòa và khó khăn trong nội tâm. Rồi cần nhẫn đủ thứ. Lần lượt các bạn thấy sự sai trái của chính mình và sự tằm tối mình đã thu hút của ngoại cảnh. Rồi đè nén tâm linh của chúng ta thiếu thanh thản, thiếu thực chất, thiếu sự tiến hóa sáng suốt, làm sao hòa nhã với ai được. Cho nên, ở ăn bất hòa là vậy.

“*Đâu dè bài học của Cha*”: Đâu dè bài học của Cha, của Thượng Đế, của cần khôn vũ trụ, của vạn linh cấu tạo.

“*Dạy cho hiểu biết ta là ai đây?*”: Sự chủ trương sáng suốt của bề trên lại cho chúng ta một cái mực mọo để tiến, để học, để dụng chạm, để hiểu biết. Ở trong gây hấn mới hiểu, thấy sự sai lầm của chúng ta, trong cái khổ hạnh nhồi quả mới thấy chúng ta có cơ hội tự giải nghiệp và buông bỏ sự hung hăng của chính mình để hòa đồng với muôn loài vạn vật trong chu trình tiến hóa sáng suốt.

“Cảnh đời giáo dục làm thầy”: Nhờ cảnh đời, nhờ sự sanh sống hiện tại đời đời tâm linh của các bạn phải ứng với hoàn cảnh của nhân tiên, phải làm để sống, phải thực hành để hiểu.

“Hồn thời dự học ngày ngày sửa sai”: Khi chúng ta còn ở giới thấp, thì chúng ta thấy rõ ràng, thấy chúng ta phải có sự sống, phải có nhu cầu, phải có sự khoái lạc, phải có những mong muốn đạt được. Rốt cuộc, chúng ta thấy đã đạt gì? Từ tuổi trẻ cho tới tuổi già, lớn lên rồi các bạn đã đạt được những gì? Mong được đi học, được thi đậu, được thành tài, xây dựng cơ sở, tiền của đầy đủ xài không hết, được ngự trị trên tư tưởng của người khác, được không chế người này đến người kia, được ở một quốc gia siêu cường mạnh như thế giới, nói ai cũng phải

nghe. Nhưng mà rốt cuộc những người đó họ đã đạt được những gì cho chính họ? Của cải có trường tồn không? Thế lực có trường tồn không? Thế xác, bản thân, nhục dục này có thể giữ trường tồn không? Chắc chắn rằng các bạn trả lời không!

Khi các bạn hiểu cái đó là không, ngoài cái không này còn cái gì? Còn hồn vía của các bạn. Hồn chứ hồn vía ở đâu ra? Hồn vía là cái gì? Nó là sự sáng suốt. Cho nên, mỗi khi chúng ta ở trong đau khổ, trong cuộc nhồi quả, rồi tâm linh nó mới mở. Lúc đó chúng ta mới thích nghe những sự êm dịu và sáng suốt trở về cảnh đời đời.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Được tin bạn đạo

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho mẹ con là bạn đạo NGUYỄN THỊ TRONG tại Vĩnh Long, Việt Nam, mất ngày 19 tháng 2, 2023 tại bệnh viện Chợ Rẫy lúc 8:00 tối hưởng thọ 63 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Con Đặng Phát Sung và gia đình thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Thi Ca của Đức Thầy

Cairns, ngày 5 tháng 5 năm 1998
VMP TOUR CAIRNS

Tự do mua sắm hợp thời
Áo quần lưu niệm để đời nhớ nhung
Mỗi phòng nấu nướng chung cùng
Ăn vui sống động từng phòng cảm thông.
Minh Sơn một dạ một lòng
Chung lo sắp xếp đả thông mỗi người
Thanh niên vui vẻ tự cười
Một lòng phục vụ người người an vui
Nằm trong nguyên lý đạo mùi
Trí tâm thanh nhẹ an vui phần hồn.

Lương Sĩ Hằng – Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.09 PHẨM APAYIMHA

90. CHUYỆN KỂ VONG ÂN (Tiền Thân Akatannu)

Ai trước được làm lành...,

Câu chuyện này, khi ở tại Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về ông Cấp Cô Độc. Tương truyền, một người triệu phú sống tại biên địa là một người bạn của ông Cấp Cô Độc, nhưng hai người chưa từng gặp nhau. Một hôm người bạn này chất đầy năm trăm cỗ xe với hàng hóa biên địa và bảo những người làm công:

- Các bạn hãy đi. Dem hàng hóa này đến Xá Vệ, bán trước mặt ông Cấp Cô Độc là người bạn của chúng tôi và đem về hàng hóa nhận được do đổi hàng.

Họ vâng lời dặn của vị triệu phú ấy đi đến Xá Vệ gặp vị đại triệu phú, trao tặng phẩm và trình bày sự việc. Vị đại triệu phú tiếp đón họ niềm nở, cho họ chỗ ở và tiền tiêu, hỏi thăm người bạn có được an lạc không, rồi bán các hàng

hóa, và giao cho họ hàng hóa trao đổi. Rồi họ đi về biên địa, báo cáo sự việc lên vị triệu phú.

Một thời gian khác ông Cấp Cô Độc, như lần trước cho đánh năm trăm cỗ xe đến biên địa. Những người của ông Cấp Cô Độc đến biên địa, đem theo tặng phẩm, đi đến gặp vị triệu phú sống ở biên địa.

Ông này nói:

- Các người từ đâu đến?

- Chúng tôi từ Xá Vệ đến, là những người hầu cận của ông Cấp Cô Độc, người bạn của ông.

- Cấp Cô Độc, người nào cũng có tên như vậy!

Rồi ông cười mĩa mai họ, nhận lấy quà tặng, và bảo họ đi mà không cho họ chỗ ở và tiền tiêu. Vì vậy họ tự bán các hàng hóa, mang các hàng hóa trao đổi, rồi đi về Xá Vệ và báo cáo sự việc cho vị triệu phú.

(còn tiếp)

